

Arrest

nr. 81 942 van 30 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 2 maart 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 januari 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 maart 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat J. ANTHONIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 29 juni 2011 een aanvraag van een verklaring van inschrijving in als beschikker van voldoende bestaansmiddelen.

1.2. Op 30 september 2011 kreeg verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Hij werd de mogelijkheid geboden om tot 10 november 2011 bijkomende stukken over te maken. Deze beslissing luidt als volgt:

“Uitzonderlijk wordt aan betrokkene nog een bijkomende maand de tijd gegeven namelijk tot 10 november 2011 om alsnog de concrete situatie en dus het netto-inkomen toe te lichten:

- Indien hij in loondienst zou zijn, wordt hij vriendelijk verzocht het arbeidscontract + de loonfiches van de laatste drie maanden voor te leggen

- Indien hij als zelfstandige zou werken wordt hij vriendelijk verzocht de aansluiting bij de Kamer van Koophandel voor te leggen (recente print) en a.d.h.v. officiële documenten aan te tonen wat het netto-inkomen is.”

1.4. Op 8 november 2011 legde verzoeker een inkomstenverklaring van een boekhouder voor van zijn inkomsten van juli tot en met oktober 2011. Verzoeker legde geen arbeidsovereenkomst, evenmin een bewijs van aansluiting bij de Kamer van Koophandel voor.

1.5. Op 25 januari 2012 werd verzoeker de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 51 § 2, tweede lid, gelezen in combinatie met artikel 69ter, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 29/06/2011 werd ingediend door: Naam: [V.D.H.W.M.], Nationaliteit: Nederland Geboortedatum: [...], Geboorteplaats: Eindhoven, Identificatienummer in het Rijksregister : [...] Verblijvende te [...] 2300 TURNHOUT

om de volgende reden geweigerd :

- Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

De betrokkene legt onvoldoende bewijs voor dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel zoals in art. 40, §4, eerste lid, 20 en tweede lid bepaalt. Betrokkene legde ter staving van de aanvraag tot verklaring van inschrijving voor: het bewijs over een geldige ziekteverzekering te beschikken, en het bewijs van bestaansmiddelen: nl. een mail van Paul Westerlaken met in bijlage een lijst met data en bedragen met vermelding ‘Uitbetaald aan WMG van den Heuvel over 2011’, een verklaring van Schotpoort Traffic Center mbt de aard van de opdrachten van betrokkene als koerier, wekelijkse facturen van betrokkene tav Schotpoort Traffic Center, rekeninguittreksels van een Belgische bankrekening waaruit blijkt dat er vanuit het buitenland bedragen op worden overgeschreven. De aanvraag werd geweigerd met een bijlage 20 zonder het bevel om het grondgebied te verlaten (zie de concrete beslissing). Betrokkene kreeg uitzonderlijk de kans zijn situatie alsnog uit te klaren met het voorleggen van extra documenten. Er werd gevraagd om, indien hij in loondienst zou zijn, een arbeidscontract + 3 recente loonfiches voor te leggen. Indien hij als zelfstandige zou werken, werd hij verzocht om een bewijs van aansluiting bij de kamer van koophandel voor te leggen en officiële documenten waaruit zijn netto-uitkomen kan afgeleid worden. Betrokkene werd op 10/10/2011 in kennis gesteld van deze beslissing, en had bijgevolg nog tot 10/11/2011 om de gevraagde bewijsstukken voor te leggen.

Betrokkene legde op 8.11.2011 een inkomstenverklaring van een boekhouder voor die zijn inkomsten van juli tot en met oktober 2011 zou moeten aantonen. Van enige arbeidsovereenkomst of bewijs van aansluiting bij de Kamer van Koophandel is nergens sprake, waardoor de aard van het inkomen nog steeds niet uitgeklaard is. Wat de som van de beschikbare bestaansmiddelen betreft, kan een verklaring door een boekhouder niet worden weerhouden. Een boekhouder is immers geen onafhankelijke bron, hij werkt voor betrokkene en stelt, overeenkomstig wat in de verklaring staat, documenten op gebaseerd op de informatie die betrokkene ter beschikking stelt aan de boekhouder. In hoeverre deze gegevens met de werkelijkheid overeenstemmen kan aan de hand van de voorgelegde documenten niet objectief worden vastgesteld.

Uit voorgelegde documenten is het niet duidelijk over welke bestaansmiddelen betrokkene kan beschikken, en kan de aard en de regelmaat ervan niet voldoende bewezen worden. Bijgevolg kan betrokkene het recht op verblijf niet verkrijgen als beschikker van voldoende bestaansmiddelen, overeenkomstig art. 40, §4, eerste lid, 2°, en tweede lid van de wet van 15.12.1980. De weigeringsbeslissing van 30.09.2011 blijft bijgevolg behouden.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen. Dit document is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs. ""

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt: *"Eerste en enig middel: Middel afgeleid uit de schending van Art. 40, §4 van de Wet van 15/12/1980 (Vreemdelingenwet), Art. 50 van het KB van 08/10/1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en Art. 7 en 8 van de Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004, in combinatie met de Art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen, het algemeen beginsel van motiveringsplicht, meer bepaald de formele motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidbeginsel. Doordat de beslissing wordt gestoeld op motieven die onjuist zijn, in ieder geval afdoende, noch in feite, noch in rechte, zijn om de beslissing te kunnen staven. Dat Art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende motivering van bestuurshandelingen de overheid verplicht om in de akte juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" wijze, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing, Dat zij op redelijke gronden tot deze beslissing moet komen. Dat de overheid tevens zorgvuldig een beslissing dient voor te bereiden en zorgvuldig voldoende feiten dient te vergaren dit ter staving van haar beslissing. Dat in casu deze principes werden miskend. Uiteenzetting van het middel: Krachtens Art. 40, 2de van de Vreemdelingenwet dient een Unieburger aan te tonen dat hij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tevens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt. In hetzelfde artikel is tevens voorzien dat de bestaansmiddelen minstens gelijk moeten zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In Art. 7 van de Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004, waaraan de Belgische wetgeving zich dient te conformeren, staat eveneens expliciet vermeld dat iedere burger van de Unie het recht heeft gedurende meer dan drie maanden op het grondgebied van een andere lidstaat te verblijven: b) indien hij voor zichzelf ... over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste komen van het sociale bijstandstelsel van het gastland. Het criterium moet inderdaad zijn dat men over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat men een onredelijke last wordt van het gastland: "The notion of 'sufficient resources' must be interpreted in the light of the objective of the Directive, which is to facilitate free movement, as long as the beneficiaries of the right of residence do not become an unreasonable burden of the social assistance system of the host Member State, Article 8 prohibits Member States from laying down a fixed amount to be regarded as "sufficient resources" The authorities of the Member States must take into account the personal situation of the individual concerned. The evidence of sufficient resources cannot be limited. (Communication from the commission to the European Parliament and the council on guidance for better transposition and application of Directive 2004/38/EC, dd. 02.07.2009, zie stuk 10). In de bestreden beslissing wordt geargumenteed dat er in casu van een arbeidsovereenkomst of bewijs van aansluiting bij de Kamer van Koophandel geen sprake is. Deze stukken worden echter geenszins vereist door de wet, nu de verzoekende partij geen arbeid verricht, noch als zelfstandige is tewerkgesteld in het gastland België. Het enige criteria dat ter zake doet is de vraag of verzoekende partij over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Welnu, uit de stukken bijgebracht door verzoekende partij, en waarvan de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens kennis heeft gekregen, blijkt klaar en duidelijk dat de verzoekende partij werkt voor een koerierdienst nl. de firma Schotpoort Traffic Center, zijnde een koerierdienst die voornamelijk voor de Nederlandse overheid werkt, en hij wordt vergoed middels een kostenvergoeding. De verzoekende partij dient dus wekelijks een kostenstaat op te maken voor de transporten die hij heeft vervoerd (zie stuk 5 en bijlagen), en hiervoor ontvangt hij dan telkens een vergoeding. Zoals klaar en duidelijk blijkt uit de bestreden beslissing, heeft verzoekende partij, ab initio, volledige stukken bezorgd i.v.m. deze onkostenvergoeding. Als aanvullend stuk brengt verzoekende partij stuk 3 bij, waarin opgave wordt gedaan van het totaal bedrag aan onkostenvergoeding die hij voor het jaar 2011 heeft ontvangen. Uit dit stuk blijkt dat de verzoekende partij in 2011 maar liefst 33.180,54€ heeft ontvangen (stuk 3). Dit stuk vult de overige stukken die reeds waren voorgebracht aan (zie stukken 5, 8 en 9). Uit deze laatste stukken blijken deze regelmatige inkomsten, Uit de bestreden beslissing blijkt klaar en duidelijk dat de Dienst Vreemdelingenzaken blijkbaar niet vertrouwd is met dit systeem van onkostenvergoeding, dat nochtans een gebruikelijk en courant systeem is in Nederland voor deze sector. Er is inderdaad noch sprake van een arbeidsovereenkomst, noch sprake van een inschrijving bij de Kamer van Koophandel. Door de eisen dat verzoekende partij of een arbeidsovereenkomst, of het bewijs van aansluiting bij de Kamer van Koophandel dient voor te leggen, stelt de Dienst Vreemdelingenzaken een voorwaarde die niet voorzien is in de wet en/of een koninklijk*

besluit. De verzoekende partij dient enkel en alleen te bewijzen dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Welnu, de stukken die ab initio werden bijgebracht door verzoekende partij bewijzen dit meer dan afdoende. Inderdaad, indien men voor het jaar 2011 een bedrag van 33.180,54€ aan kostenvergoeding ontving, dan is voldoende bewezen dat verzoekende partij over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Art. 404 van de Vreemdelingenwet voorziet in dit verband zeer uitdrukkelijk dat "in het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen er rekening moet worden gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij o.m. rekening gehouden met de aard en de regelmaat van diens inkomsten, en met het aantal familieleden die ter zijne laste zijn. In casu woont verzoekende partij alleen, en heeft hij zeer minimale lasten. Hij betaalt maandelijks 565€ en uit stukken 3, 4, 5, 7 en 8 blijkt dat hij over een maandelijks inkomen beschikt van 1.400€ tot 1.500€, wat beduidend meer is dan het bestaansminimum voor een alleenstaande. Uit deze stukken blijkt eveneens dat deze onkostenvergoedingen wekelijks worden gestort. Verzoekende partij heeft alle stortingsbewijzen van deze inkomsten bijgebracht t.e.m. 09/02/12. Aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden eveneens de inkomsten bijgebracht tot de gevraagde periode. Dat de bestreden beslissing dan ook niet afdoende is gemotiveerd door de Dienst Vreemdelingenzaken, spijs deze stukken, besluit dat niet kan worden afgeleid over welke bestaansmiddelen verzoekende partij beschikt, en de aard en de regelmaat niet voldoende bewezen zou zijn. De regelmaat is zeer duidelijk aangetoond. Ook de aard is meer dan afdoende aangetoond aan de hand van de stukken die reeds eerder werden bijgebracht, nog eens aangevuld met stuk 3. Dat de verzoekende partij, vermits hij nog geen aangifte heeft moeten doen bij de belastingdienst in Nederland, niet over andere officiële stukken kan beschikken. Dat in de bestreden beslissing ten andere ook het bijgebrachte stuk van het accountancy-kantoor (stuk 4) zonder meer ter zijde wordt geschoven stellende dat dit geen bewijswaarde heeft. Dat de accountant enkel een analyse heeft gemaakt van de stukken die tevens waren overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken en waaruit de regelmatige inkomsten blijken die verzoekende partij ontvangt. Dat de accountant het een en ander gewoon heeft ontleed op basis van de rekeninguittreksels die ook werden overgemaakt aan de DVZ en ook thans worden bijgebracht. Dat zodoende een gemiddeld inkomen per maand wordt berekend. Dat de DVZ deze berekening op geen enkel punt weerlegt en dit stuk dan ook niet als niet bewijskrachtig kan negeren. Dat zodoende de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is. Dat in ieder geval, de Dienst Vreemdelingenzaken, de vraag van verzoekende partij niet voldoende heeft onderzocht. Het is niet omdat men in België een dergelijk systeem niet kent, dat men er van uit dient te gaan dat er onduidelijkheid zou zijn over de bestaansmiddelen. Dat in het licht van de veelheid aan bijgebrachte stukken al helemaal niet kan worden gesteld dat de regelmaat van de inkomsten niet is aangetoond (verzoekende partij bewijst duidelijk dat hij wekelijks vergoedingen ontvangt over een periode vanaf juli 2011 t.e.m. 02/2012, stukken 9, en dat hij in 2011 een zeer substantieel totaalbedrag heeft ontvangen). Dat uit de bestreden beslissing ook nergens blijkt dat de DVZ de persoonlijke situatie van verzoekende partij in acht heeft genomen (alleenstaande met zeer weinig kosten). In ieder geval is de beslissing onredelijk."

2.2. Verzoeker stelt dat de vereiste van het voorleggen van een arbeidsovereenkomst of bewijs van aansluiting bij de Kamer van Koophandel geenszins vereist is door de wet. Het enige criterium dat volgens hem ter zake doet is de vraag of hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Hij vervolgt dat uit de stukken blijkt dat hij tewerkgesteld is voor een koerierdienst en telkens zijn onkostenvergoeding overmaakt. Hij stelt dat er inderdaad geen sprake is van een arbeidsovereenkomst en evenmin van aansluiting bij de Kamer van Koophandel.

2.3. Verzoeker diende op 29 juni 2011 een aanvraag verklaring van inschrijving in als beschikker van voldoende bestaansmiddelen. Artikel 40 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop de burger van de Unie zou kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hem van toepassing.

§ 2. Voor de toepassing van deze wet wordt onder burger van de Unie verstaan, een vreemdeling die de nationaliteit van een lidstaat van de Europese Unie bezit en verblijft in of zich begeeft naar het Rijk.

§ 3. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende maximaal drie maanden in het Rijk te verblijven zonder andere voorwaarden of formaliteiten te vervullen dan vermeld in artikel 41, eerste lid.

§ 4. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij :

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;

2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt;

3° hetzij is ingeschreven aan een georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling om er als hoofdbezigheid een studie, daaronder begrepen een beroepsopleiding, te volgen en indien hij beschikt over een verzekering die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt, en hij door middel van een verklaring of van een gelijkwaardig middel van zijn keuze de zekerheid verschaft dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

De in het eerste lid, 2° en 3°, bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij onder meer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn. De Koning bepaalt de gevallen waarbij de burger van de Unie geacht wordt de voorwaarde van voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in het eerste lid, 2°, te vervullen."

2.4. Uit artikel 40 van de vreemdelingenwet blijkt dat uit het dossier van de aanvrager van een verklaring van inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen dient te blijken wat de aard en de regelmaat van de inkomsten precies zijn. In dit opzicht is het niet kennelijk onredelijk dat aan verzoeker gevraagd wordt om zijn arbeidsovereenkomst of bewijs van aansluiting bij de kamer van koophandel bij te voegen zodat de aard en regelmaat van de inkomsten kan worden nagegaan, zoals vereist bij wet. Verzoekers kritiek dat de voorwaarden die gesteld werden in de beslissing niet blijken uit de wet, kan niet worden gevolgd. De verwerende partij heeft immers de discretionaire bevoegdheid om, aan een inschrijver als beschikker van voldoende bestaansmiddelen, te vragen door middel van officiële documenten aan te tonen wat de aard en de regelmaat van de inkomsten precies zijn.

2.5. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten heeft gekregen, waarbij hij uitdrukkelijk de kans geboden werd om tot 10 november 2011 bijkomende stukken over te maken. In de beslissing werd expliciet het volgende gesteld:

"Uitzonderlijk wordt aan betrokkene nog een bijkomende maand de tijd gegeven namelijk tot 10 november 2011 om alsnog de concrete situatie en dus het netto-inkomen toe te lichten:

- Indien hij in loondienst zou zijn, wordt hij vriendelijk verzocht het arbeidscontract de loonfiches van de laatste drie maanden voor te leggen

- Indien hij als zelfstandige zou werken wordt hij vriendelijk verzocht de aansluiting bij de Kamer van Koophandel voor te leggen (recente print) en a.d.h.v. officiële documenten aan te tonen wat het netto-inkomen is."

2.6. Verzoeker kreeg zeer duidelijke instructies en werd enkel gevraagd om ofwel een arbeidsovereenkomst, ofwel een bewijs aansluiting bij de kamer van koophandel, voor te leggen. Hij werd derhalve in kennis gesteld van de voorwaarden op basis waarvan zijn verblijf al dan niet kon geweigerd worden.

2.7. Uit het dossier blijkt tevens dat verzoeker op 8 november 2011 een inkomstenverklaring van een boekhouder voorlegde van zijn inkomsten van juli tot en met oktober 2011. Echter, verzoeker legde geen arbeidsovereenkomst voor, evenmin een bewijs van aansluiting bij de Kamer van Koophandel.

De beslissing stelt hieromtrent het volgende:

"(...) waardoor de aard van het inkomen nog steeds niet uitgeklaard is. Wat de som van de beschikbare bestaansmiddelen betreft, kan een verklaring door een boekhouder niet worden weerhouden. Een boekhouder is immers geen onafhankelijke bron, hij werkt voor betrokkene en stelt, overeenkomstig wat in de verklaring staat, documenten op gebaseerd op de informatie die betrokkene ter beschikking stelt aan de boekhouder. In hoeverre deze gegevens met de werkelijkheid overeenstemmen kan aan de hand van de voorgelegde documenten niet objectief worden vastgesteld."

2.8. Verzoeker betwist niet dat hij geen arbeidsovereenkomst en geen bewijs aansluiting bij de kamer van koophandel heeft voorgelegd. Hij betwist derhalve de determinerende motieven, op grond waarvan

de beslissing werd genomen, niet. Een schending van de door hem opgeworpen bepalingen en beginselen wordt niet aangetoond.

Het enig middel is niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC